

Ὁλίγην δόσιν· εἰς τὸν ἐπιδόκον σου,
Ὅπου ἀπ' ὅλης τῆς ὀφθαλμοῦ σου ἔσφαλῃ.
ΦΟΙΒΙΣΚΟΣ.

Ἐγὼ τῆς γλώσσης κύριος ἀπολύτης.
Τὴν ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου ἑλεστικὴν.
Ἀρχαίαν, χυδαίαν, μακαρονικήν,
Τὴν παρατείνω τὴν συντέμνω, τὴν στρίβω,
Τὴν διατρέφω, ὅπως θέλω, τὴν γυρνῶ,
Τὴν κάμνω ὅ,τι θέλω.

Ὁ Κουτρούλης δὲν ὑπέθετέ ποτε ὅτι ἡ γλώσσα εἶναι τόσο ἐλαστικὴ. Ἀλλ' ἀφοῦ τὸ πρῶγμα ἔχει οὕτω, δὲν δυσκολεύεται νὰ ἀπαντήσῃ.

Τότε κέμε τιν,
Σὲ συμβουλίῳ, φίλε, συμβόματι,
Διότι βλέπω πᾶς αὐτὰ ὑποὶ φρεσὶ
Κατ' ἑνὶ καὶ ἀνὸς ἀνὸς διδύμαθι.

ΦΟΙΒΙΣΚΟΣ.
Δὲν ἔρω τὰ κατὰ τὰ ἐπίγεια
Τὸν νοῦν ἐπὶ τὸν αἰσῶν, καὶ τρέφωμαι.
Μὲ τῆς σελήνης τὸ γλυκὺ καὶ τρέμον φῶς,
Μ' ἄμ' ἀπὸ τῶν καὶ μὲ δάφνης Παρασσού.

Ὁ Κουτρούλης θὰ ἤκουσε βέβαια καὶ ἄλλοτε νὰ γίνεσθαι λόγος περὶ διανοητικῆς τροφῆς, φαίνεται ὅμως ὅτι διετήρησε πάντοτε συμπαιδείας τινὰς πρὸς τὴν σωματικὴν, ὡς ἀποδείκνυται ἐκ τῶν κατωτέρων.

Ἰσχυρὴν τροφὴν μὲ λέγει, καὶ δὲν φαίνεται
Πολὺ νὰ εἴη παχύνει.

Ἀλλ' ἂν σταματήσωμεν ἐνταῦθα, διότι βλέπομεν ὅτι ἡ μαγεία τῶν ἀντιγραφόμενων ἐπὶ πολὺ μᾶς παρέσυρεν. Ἐκ τούτων δύναται νὰ κρίνῃ πᾶς τις περὶ τοῦ ὅλου ποιήματος, καὶ νὰ χειροκροτήσῃ τὸν ποιητὴν, ὅστις τοσαῦτον ἐπιταχθεὶς εἰσέρει νὰ κινήσῃ κατὰ τὴν θέλησίν του, ἢ τοὺς κλυθμούς, ἢ τὸν γέλωτα. Ἐλπίζομεν ταχέως νὰ λάβῃ τὸ βιβλίον ζωὴν ἐπὶ τοῦ θεάτρου, καὶ τότε θέλομεν δυνηθῇ νὰ θυμώσωμεν κατ' ἀρέσκειαν τὸ εὐφρεστάτον τῶν καθ' ἡμᾶς ἑλληνικῶν δραμάτων, τὴν εὐχαλεστότερον ποιητικὴν μας δάφνην. Ἀλλ' εἶπα δάφνην, καὶ ἐλησμόνησα ὅτι σήμερον χάρις εἰς τὴν συκοφαντίαν, κατὰ τὸν μακαρίτην Βερντέ, δὲν πιστεύομεν πλέον εἰς τὰς δάφνας.

. . . grâce à la calomnie
nous ne croyons plus aux lauriers.
A. S. B.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΚΑΦΡΩΝ

Καὶ ὁ Γάλλος περιηγητής.

— 0 0 0 —

Ἡ Ἀφρικὴ εἶναι, ὡς γνωστὸν, τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ κόσμου περὶ οὗ ὀλιγώτερον γνωρίζομεν ἔτι καὶ σήμερον. Καὶ ἄξιόν ἐστι μὲν τινες ὅτι οἱ Φοίνικες περιήλθον αὐτὴν ἀπύκταν, ἀλλ' οὐδαμῶς σῶζεται περὶ τούτου ἀπόδειξις, ἐνῶ εἶναι βέβαιον ὅτι οὐδ' οἱ Ἑλ-

ληνὲς οὐδ' οἱ Ῥωμαῖοι προέβησαν πέραν τῶν προσ-
αρκτίων μερῶν. Πρῶτοι οἱ Ἀραβες, κατακτήσαν-
τες τὴν Ἀφρικὴν διηρυνήσαν ἀκριβοτέραν ἀπὸ τῆς
Ζ'. ἑκατονταετηρίδος τὴν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς
βορρᾶν χώραν. Τὴν δὲ ΙΖ'. ἑκατονταετηρίδα, οἱ Πορ-
τογάλλοι ἐπισκεφθέντες ὅλην τὴν παραλίαν τῆς Ἀ-
φρικῆς, ἐχάραξαν τὴν πρὸς τὰς Ἰνδίας θαλασσίαν
ὁδὸν δια τοῦ Εὐέλπιδος Ἀκρωτηρίου. Τὴν παρελ-
θούσαν ἑκατονταετηρίδα ἐγένοντο ἀπόπειραι ὅπως
διερευνηθῇ καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἀπεράντου ταύ-
της χώρας, καὶ πολλοὶ Ἀγγλοὶ καὶ Γάλλοι μετέβη-
σαν μετὰ πολλῶν κινδύνων εἰς διάφορα μέρη· εἰς
μάλιστα αὐτῶν, ὁ Γάλλος Caillé, προέλασε καὶ μέ-
χρι Τομπουκτού περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκα-
τονταετηρίδος, ὅπου ἐμυθολογεῖτο ὅτι ἔκειντο τὰ
ὄρη τῆς σιλήνης. Εἶναι δὲ τὸ Τομπουκτού τὸ ἐμπο-
ρεῖον τῆς ἐνδοτέρας Ἀφρικῆς.

Ἡ θηριωδία καὶ τὸ μισόξενον τῶν κατοίκων εἶναι
τὰ μόνον αἰτία δι' ἃ οἱ πᾶσαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην
ἐπισκεφθέντες Εὐρωπαῖοι δὲν ἐδυνήθησαν ἄλλοι τῆς
σήμερον νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Καὶ ἔμως,
εἰ καὶ πολλοὶ ἐκ τούτων ἐθανατώθησαν, οὐδὲν ἥττον
εὐρίσκονται ἄλλοι, ἐπίσης ἀτρόμητοι φίλοι τῆς ἐπι-
στήμης, ἐνίοτε δὲ καὶ τῆς ἐμπορίας, οἵτινες διαδε-
χονται τοὺς πρὸ αὐτῶν. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ Γάλ-
λος Ἀδόλφος Δελεγόργ, ἐλθὼν εἰς τὰς χώρας τῶν
Κάφρων τῶν ἐπικαλουμένων Ζουλοῦ χάριν φυσιολό-
γικῶν ἐρευνῶν, ἔκτισε καλὴν παρὰ τὰς ὁχθὰς ἐ-
νὸς ποταμοῦ, καὶ ἔζει ὡς ὁ Ροδινσὼν, κατὰ τοῦτο
μόνον διαφέρων ἐκεῖνου, ὅτι ἀντὶ ἐνὸς Παρασκευᾶ
εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ πολλούς. Καὶ τινὰ τῶν ἡμερῶν
ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν πρέσβυς τοῦ ἡγεμόνος τῶν Ζου-
λοῦ, τοῦ Αὐτοκράτορος Πάνδα, ἐζήτησε παρὰ τοῦ
λευκοῦ ξένου περιδέραια ἐξ ὕψους ἅτινα ἐπεθύμει
νὰ προσφέρῃ πρὸς τὴν τρισέβαστον αὐτοῦ σύζυ-
γον καὶ τοὺς στρατηγοὺς του. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ξένος
εἶχε φέρει πολλὰ τοιαῦτα ὅπως τὰ μεταχειρισθῇ
ἀντὶ νομισμάτων, ἀπεράσισε νὰ ὑπάγῃ νὰ τὰ προσ-
φέρῃ αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν κραταῖον μονάρχην.
Ἀναχωρήσας λοιπὸν τὴν 5 Δεκεμβρίου 1841, ἐ-
φθασε τὴν 7 εἰς τὸ ἐπὶ λόφον καίμενον μουρὶ ἢ
χωρίον τοῦ Πάνδα, ὅπου ὑπεδέχθη αὐτὸν εἰς ὑπα-
σπιστῆς, καὶ ἔφερε διὰ πολλῶν αὐλῶν χωριζομένων
ἀπ' ἀλλήλων δι' ἀκανθῶν ἀντὶ τοίχων, πρὸς τὸν
ἡγεμόνα· οὗτος δὲ ἀσπασάμενος προθύμως τὸν ξέ-
νον, ἐδήλωσε χαρὰν μεγάλην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν. Τὰ
περιδέραια ὅμως οὔτε κατεδέχθη νὰ ἴδῃ, ἐπιδει-
κνύων οὕτω ὅτι πολλὰ μείζονα εὐχαρίστησιν ἤ-
σθαιτο διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ λευκοῦ· διότι, καθὰ βε-
βαιῶς ὁ Κ. Δελεγόργ, οἱ εὐγενεῖς Κάφροι διακρίνον-
ται εἰς ἄκρον ἐπὶ εὐγενεῖς συμπεριφορὰς καὶ ὁμιλίας.

Καὶ λοιπὸν ὁ εὐρωπαῖος φυσιολόγος ἐφιλοξενεῖτο
ὑπ' αὐτοκράτορος ἀπὸ τοῦ νεύματος τοῦ ὑποίου τετ-
σαράκοντα ἐκρέμνυντο χιλιάδες πολεμιστῶν. Ἀλλ'
ὁ παντοδύναμος οὗτος ἡγεμὼν κλίνων ἄλλην δὲν εἶχε
νὰ προσφέρῃ τῷ ξένῳ αὐτοῦ πλὴν ψιάθου ἐκταταμέ-
νης κατὰ γῆς, τεμάχιον ξύλου ἀντὶ προσκεφαλαίου,
καὶ πῦρ βρέμον δι' ὅλης τῆς νυκτός ἀντὶ σκεπάσμα-

τος. Ὁμοία ἦτο καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος ἡ κλίνη. Ὁ Κ. Δελεγόργ, ὅστις εἶχε συνειθίσει νὰ ἀναπαύεται ἐπὶ τοιαύτης πατρικρχικῆς στρωμνῆς, ἐκοιμήθη γλυκύτατα, καὶ τὸ πρῶτ' ἐπέβη εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀνακτοῦ.

— Καλὰ ἔκχες, εἶπεν ἐκεῖνος, καὶ ἦλθες ἐνωρίς· ἡ ἡμέρα εἶναι σημαντικὴ, ὁ ἀρχεῦσιτος εἶναι ὦριμος, καὶ μετ' ὀλίγον θ' ἀρχίσουν οἱ χοροὶ. Σήμερον μάλιστα θὰ ἴδῃς καὶ τοὺς νέους νὰ χορεύουν αὐριον θὰ χορεύουν οἱ στρατηγοὶ, καὶ μεθ' αὐτῶν αὐτὸς ὁ Πάνδας. Θὰ εἶναι ὠραία, πολὺ ὠραία, ὠραιότατα· διότι ὁ Πάνδας εἶναι μεγάλος, πολὺ μεγάλος, καὶ ὁ λαὸς του εἶναι πολυάριθμος ὡς ἀκρίδες· ἡ καρδίκα τοῦ Πάνδα σκιρτᾷ διότι ἔχει μάρτυρα τοῦ μεγαλείου του· ἡ καρδίκα τοῦ Πάνδα σὲ ἀγκαπᾷ πολὺ καὶ σὲ εὐχαριστεῖ.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κ. Δελεγόργ δὲν ἐπεθύμει νὰ διατρέψῃ τὴν ἡμέραν παρὰ τῷ Κάτρω, ἀπεκρίθη·

— Πάνδα, ἡ καρδίκα μου σὲ ἀγκαπᾷ πολὺ· οἱ ὀρθαλμοὶ μου ἐπεθύμουν νὰ σὲ ἴδω· νὰ χορεύῃς μετὰ τῶν πολεμιστῶν σου οἵτινες εἶναι πολυάριθμοι ὡς ἀκρίδες, ἐπειδὴ εἶσαι ὠραίος ὠραιότατος, μεγάλος μέγιστος, ἀλλὰ δὲν ἔμπορῶ νὰ περιμείνω τόσον καιρόν.

Καὶ ὁ βασιλεὺς·

— Ἡμπορεῖς. Θὰ προστάξω νὰ σὲ δώσουν δαμάλιον δι' ἐτὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους σου.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἰς τὴν προσταγὴν ταύτην ἡ νυχτιάσθη νὰ ὑπακούσῃ ὁ ἡμέτερος περιηγητής.

Περὶ δὲ τὴν ὀγδόην ὥραν τῆς πρωίας ἀναπαύετο κατὰ γῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ Πάνδα, ὅστις ἐκάθητο ἐπὶ θρανίου μονοξύλου.

Καὶ μετ' ὀλίγον φωνὴ οὐρανομήκης ἤλθασα χιλίους παντήκοντα πόδας μακρὰν, εἴκυσσε τὴν προσοχὴν πάντων· ἦτο δὲ ἡ φωνὴ τῶν νέων τεταρωμένων εἰς ἑξ' μοῖρας, ἐκ χιλίων ἀνδρῶν συγκειμένης ἐκάστης· οἵτινες ἤρχοντο τρέχοντες πρὸς τὸν βασιλέα. Οἱ μὲν κηθμοὶ, ὁ κρότος τῶν ἀσπίδων κρουομένων διὰ ῥηπάλων, αἱ μηχανώδεις χειρονομίαι καὶ ὁ ἀκάθакτος δρόμος τῶν ἀνεπείρου φρίκην. Ἀλλὰ διὰ μιᾶς οἱ τρομεροὶ ἐκεῖνοι σωροὶ ἐστάθησαν πρὸ τοῦ βασιλέως, ὡς τὸ βαρύνον καὶ ὅτε ἐκπνέει ἐπὶ τῆς ἀκτῆς.

Τὴν ἐπιούσαν ἐπανεληφόθη ἡ πανήγυρις· μεγάλο πρεσβύτερον ἔχουσιν χαρακτηρᾷ· διότι εἰκοσιπέντε συντάγματα ἐκ χιλίων ἀνδρῶν ἕκαστον, διακρινόμενα διὰ τοῦ χρώματος τῶν ἐκ δέρματος βεβίου κατεσκευασμένων ἀσπίδων, παρήλλαξαν πρὸ τοῦ Μαύρου. Οἱ αὖτις ἐφόρουν σύμβαν, ἤτοι χιτῶνα στρατιωτικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν ὤμων καὶ καταβαίνοντα μέχρι τῶν γυνάτων· σύγκειται δὲ οὗτος ἐκ τριακοσίων ἢ τετρακοσίων λωρίδων δερματίνων, καὶ ἀνοιγοκλείεται κατὰ τὰς κινήσεις καλύπτων μὲν τὸ σῶμα, ἀλλὰ μὴ κρύπτων αὐτό. Εἰς τὴν κεφαλὴν οἱ πολεμισταὶ ἔφερον κεφαλοδέσμιον ἐπίσης ἐκ δέρματος, ἐφ' οὗ ὑφούντο κατὰ κῆκετον μακρὰ πτερὰ νομιστικῆς ὀρνίθου.

Μετὰ τὸν πολλὰ ὥρας διαιρέσαντα χειρετισμὸν, τὸ πλῆθος ἐσχηνμάτισε κύκλον καὶ ἤρχισεν νὰ ψά-

λῇ ἐμβατηρίους μετ' ἀπιστεῖντος ἀκριβοῦς περὶ τῶν ῥυθμῶν. Πυρσάτης δὲ τῆς μουσικῆς, πολλοὶ τῶν πολεμιστῶν ἀπέτεινον πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐρωτήσεις περὶ τοῦ πολιτεύματός του. Καὶ τινες αὐτῶν κατελιπόντες τὰς τάξεις, ἐρρητόρευον πλήρεις οἴστρου καὶ τόλμης, ἠτενίζον ἀτάραχοι τὸν Πάνδαν, οὕτως τὸ βλέμμα ὁμοιάζεν ἀστραπῇ, προσέβαλλον ἀναφρανθὸν τὰς πράξεις του, ἀντίκρουον τὰς ἀπαντήσεις του, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπανήρχοντο εἰς τὰς τάξεις χειρονομούντες μετὰ κατὰφρονήσεως. Ἐνῶ δὲ ἐνόμιζέ τις ὅτι ἡ μερίς τοῦ βασιλέως καὶ ἡ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡτοιμάζοντο νὰ ἐλθῶσιν εἰς χειρας, ἐπήρχετο τοιαύτη γαλήνη, ὥστε οὐδ' ἴχνος ἔμενε τοῦ πρὶν θορύβου.

Ἐπειδὴ δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν ὁ καιρὸς ἦν βροχερός, μόλις περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν συνήλθον. Καὶ μετ' ὀλίγον τὸ ἔδαφος ἐκλονεῖτο ὑπὸ τοῦς πόδας ὀλοκλήρου λαοῦ, καὶ ὁ αἶρ ἐπληροῦτο ὑπὸ τῶν ἀλαλχημῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων πολεμιστῶν.

Περὶ δὲ τὴν τετάρτην ὥραν ὁ βασιλεὺς ἐπανεληθὼν εἰς τὰ ἴδια ἄρχας τὸν ἐρυθρὸν του μηχανύαν καὶ περιεβλήθη στρατιωτικὴν στολήν· ὅτε δὲ ἐλθὼν ἐστάθη ἦτο τῶντι μεγαλοπρεπής. Καὶ διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς ἐκράτει τέσσαρα δόρατα καὶ ἀσπίδα λευκὴν μαλανά· ἔχουσιν ῥαδιώσεις, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς, σερύσης ψέλλιον ἐξ οὐραὶ πίθκος, ἐπαλλαν ἄλλο δόρυ ὀλοσίδηρον. Τὸ κεφαλοδέσμιόν του ἦτο ἐκ δέρματος ἐνυδρίδος, ἀφ' οὗ ἐκρέμυντο τετράγωνοι λωρίδες ἐρυθραί· ἐπὶ τοῦ μετώπου του ἐκυματίζοντο χερσέντως πτερὰ δύο ἢ τριῶν πιδῶν μήκος ἔχοντα, καὶ διπλῇ δέσμη ἄλλων ἐρυθρῶν τε καὶ κυανῶν ἐκάλυπτεν ὀπισθεν τὸ κρανίον. Ἀπὸ τοῦ τραχήλου του ἐκρέμυντο πανταχόθεν κόρυμβοι μαλλωτοὶ ἐρυθροὶ τε καὶ πράσινοι μετὰ οὐρῶν βοῶν καὶ πιθήκων· περὶ δὲ τὴν ὀσφρὸν ἐκματίζετο ἡ σέμβρα, ἐνῶ οὐρὰ λευκὴ ἦν περιτεταλιγμένη ὑπὸ τὸ γόνυ ὥσπερ κηλοδέτης, καὶ μαλλωτοὶ κρίκη κοκκινοπράσινοι ἐπτάλιζον τοὺς ἀστραγάλους του.

Τοιοῦτον ἐνδυμα φέρων, τὸ λεπρότερον τῶν Κάτρων ἐνδυμα, ὁ Πάνδας ἐψάλλε ῥυθμίζων τὸν τόνον δι' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν, καὶ πάλλων τὸ δόρυ ποικιλοτρόπως. Πάντες δὲ οἱ περιετώτες ἐπανελάβανον τὰ τε ἄσπρα καὶ τὰς χειρονομίας του.

Ψάλλον οὕτω καὶ χορεύων ὁ μέλας οὗτος στρατὸς, ἐπλησάσε τριάκοντα περίπου πόδας πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἐκάθητο ὁ Γάλλος· μετὰ τῆς Κερρικῆς συνοδείας του. Δευτέρα δὲ τις φάλαγγς ἦλθεν ὀπισθεν αὐτοῦ, ὥστε εὐρίσκετο ἐν μέσῳ κύκλου πολεμιστῶν. Καὶ συγχρόνως ὁ κῆρυξ μακρυνθεὶς ἀπὸ τοῦ πλήθους, διέδωκε παρὰ τὸν Γάλλον καὶ ἀπήγγειλε σκυθρωπάων τὴν ἀποτρόπαιον ταύτην λέξιν ομιταγατὺ ἦτοι μάγε, τὴν αὐτὴν ἐκείνην λέξιν ἣτις ἐχρησίμευσεν ἀντὶ συνθήματος ὅτε κατέτραξαν τὸν Ὀλλανδὸν Ροπίερ καὶ τοὺς συντρόφους του ἐν μέσῳ τοιαύτης ὡς ἐγγιστα τελετῆς.

Ὁ Δελεγόργ ἡτοιμάζετο νὰ ἐρευνήσῃ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Κάτρου, ἐντὸς αὐτοῦ γενομένους, τί ἐσημα-

νον ταῦτα, ὅτε ὁ Πάνδας ἦλθε πρὸς αὐτὸν πάλ-
λων τὸ δόρυ.

α Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, γράφει ὁ Γάλλος,
ὁλιγώτερον καὶ ὁπτιὸν δευτερολέπτων διαρκέσασιν,
γίλιαι ιδέαι ἀνέβησαν εἰς τὴν κεφαλὴν μου. Ἐτα-
λείωτον, ἔλεγον κατ' ἐκχυτὸν ἀδύνατον εἶναι νά

οἱ στρατιῶται εἰς βνήθειάν του, θὰ τὸν τρυπήσω
δεκχίαις, μὴ προσδοκῶντα ἀντίστασιν· διότι βλέπων
ὅτι δὲν φέρω ἀσπίδα, νομίζει ὅτι εὐκόλως θὰ μὲ
φονεύσῃ.

» Ἀλλὰ τὸ δόρυ ἔμενε πάντοτε εἰς τὴν χεῖρά του.
Ἦπατήτην ἔρα, καὶ ἀδίκως ἀπέδωκα εἰς αὐτὸν τρι-

Τελὴν ἂν Ἀργεῖ

φύγω. Καὶ προσηλώσας τὸ βλέμμα μου ἐπὶ τῶν
ὀρθολογῶν του, κατεσκόπευσον τὰς κινήσεις του. Ἡ
δεξιὰ μου, κρατοῦσα βίβλον λεπτήν, ἦτο ἐτοίμη
ν' ἀντικρούσῃ τὴν πληγὴν, ἐνῷ ἡ ἀριστερὰ ἔβλεπε τὴν
πόρπην τῆς ζώνης, ἀρ' ἡ ἤρτητο τὸ μέγα καταλο-
νικὸν μου ἐγχειρίδιον· ὅ,τι καὶ ἂν κάμω, ἐπικεπτό-
μην, θὰ φονευθῶ· ἀλλὰ τουλάχιστον, πρὶν ἔλθωσιν

αὐτὸν σκοπὸν (λίθριον. Καὶ τῶντι ἡρυθρίαζον, καὶ
ἐλυποῦμαι διανοηθεὶς τοιοῦτα περὶ τοῦ Πάνδα. Ἀλλ'
ἰδοὺ αὐτὸς ὀπισθοχωρῶν χωρὶς νά στραφῇ, καὶ ἐπα-
νερχόμενος τρέχων, καὶ πάλλων τὸ ὄπλον του εὐθὺς
κατὰ τὸ στήθος μου.

» Δὲς ἐπανέλαβε τὴν ἀθλητικὴν ταύτην γυμνασίαν·
ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἰδὼν, ὡς φαίνεται, ματαίαν τὴν ἀ-

πειλὴν, ἐπὶ ἀνῆλθεν ἀγερῶχος εἰς τὴν θέσιν του. Μόλις δὲ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φάλαγγός του, καὶ τὰ πολεμικὰ ἄσπαιτα ἤχησαν θορυβωδέστερα, αἱ κινήσεις ἐγένοντο ταχύτεραι, καὶ σύμπαντες οἱ πολεμισταὶ προήλασαν κατὰ γρημὴν. Ἐκεῖνος δὲ, οὐ τινος ὁ ὀφθαλμὸς ἐλαμποκόπει ὡς μέλας ἀδάμῃς, διέδωκεν ἐκ νέου ἀπειλητικὸς παρὰ τὸν ξένον του καὶ ὤρμησε κατὰ τῆς ὀπίσθεν φάλαγγος, ἥτις, προσποιουμένη τρόμον μέγαν ἐνεκα τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Κάφρων, ἐτρέπη ἀτάκτως, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ὁ κύκλος ἐσχηματίσθη ὡς καὶ πρότερον· οἱ πολεμισταὶ ὅμως ἵσταντο σιωπηλοὶ, ἀκίνητοι καὶ στήριζόμενοι ἐπὶ τῶν μεγάλων ἀσπίδων. Αἶφνης ἄσπαιτα γλυκύτατα ἤχησαν ἐκτός τοῦ κύκλου, καὶ διαρρήχθεντος τοῦ ἐξ ἀνθρώπων τείχους, εἶδονεν τὸ χαρέμιον τοῦ σουλτάνου.

«Καὶ πρῶτον μὲν ἤρχοντο γυναῖκες εἰκοσι, φέρουσαι εἶδος μέλκων· ἐσθλὸς ἡμικλείστου ἔμπροσθεν καὶ τυλισσομένης παρὶ τὰ ἰσχία· περιδέραια ἐξ ὑάλων κατεκάλυπτον τὰ στήθη, τὴν ῥάχιν καὶ τοὺς βραχίονας αὐτῶν· τὰ κεφαλοδέσμιά των ἦσαν ἐρυθρὰ, καὶ ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὠτίων ἀνυψοῦτο ἐπιχρῆτως δέσμη πτερῶν. Ἐπειτα δὲ παρηκολούθουν νέων παρθένων σιραὶ δύο, μόνον ἐνδυμα φερουσῶν ζώνην στενὴν ὅσον καὶ ἡ τῆς Ἀφροδίτης. Πᾶσαι δὲ αὗται ἐπὶ τὰ χεῖρας, καὶ ἐβόρῳμιζον τὸ μέτρον διὰ τοῦ ποδός, καὶ προτῆρχοντο μετὰ μεγάλῃ προποῦ βραδυτήτος. Ἀφ' οὗ δὲ ἐψάλλον ἐπὶ τινι χρόνῳ διηρέθησαν κατὰ τετρακτύας, καὶ διέτρεξαν οὕτω τὸν κύκλον ἐσωθεν, διάφορα σχήματα ποιοῦσαι. Συνελθούσαι δ' ἐπὶ τέλους, ἀνεχώρησαν ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, διαβάσαι διὰ τοῦ ἀνοιχθέντος εὐσεβάως πρὸ αὐτῶν κύκλου.

Ὁ δὲ Πάνδας, προστάξας νὰ δεικνυθῇ ἄπειρος ποσότης ζύθου πρὸς τοὺς ἀξιώματικούς καὶ τὰ ἐλαττώτερα τῶν σωματίων, ἐκάθησεν ὡς καὶ πρὶν εἰς τὸ θρανίον του, καὶ περιέμενε νὰ φέρωσιν οἱ νέοι ἐνώπιόν του ταῦρον ἐκλεκτὸν ἐκ τῶν τῆς βυτιλικῆς ἀγέλης. Ὁ ταῦρος οὗτος σφαζόμενος, ἐμελλε νὰ δεικνυθῇ πρὸς ἑξὶ χιλιάδας πολεμιστῶν. Μόλις ἄρα ἐνὰ μία δακνὴ (*) ἐπιπτεν ἐκάστω· ἀλλὰ τὸ ἔθος ἦτο ἀρχαῖον, καὶ οἱ Κάφροι ἀγαπῶσι νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὰς παραδόσεις.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ταῦρος, ὡς μὴ ἀγαπῶν ἐπίσης τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα, ἐκμανεῖς κατέβηκε καὶ ἠπαίλει νὰ καταβῇ, ὅτι πλείστοις μύρονος, ἐζητήθη παρὰ τοῦ βασιλέως ἡ ἄδεια νὰ φονευθῇ ὅπου εὑρίσκετο. Ἀλλ' οὗτος, ἀγανακτήσας διότι δὲν κατενίκησαν τοσοῦτω μικρὰν δυσκολίαν, ἀπεκρίθη λακωνικῶς· «Φέρετέ μου!» Καὶ ἀμέσως οἱ νέοι περικυκλώσαντες τὸ ζῶον γενναίως παλαίον, ἐκόμισαν αὐτὸ σφόντες πρὸς τὸν μονάρχην· οὗτος δὲ ἀνέκραξε· «Σφάζατέ μου!» Ἐν ῥίπῃ δὲ ὀφθαλμοῦ ἐσπάγη ὁ ταῦρος καὶ καταμαλίσθεις διανεμήθη πρὸς τοὺς πολεμιστάς.

Διηγούντι οἱ Κάφροι ὅτι ὁ προκατόχος τοῦ Πάν-

δα Λιουγάν, εἶχε ποτε δώσει ὁμοίαν πρόσταγμα· τὸ θυμὸν ὅμως ἦτο ἐλέφας. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο θηρίον κατεπάτει καὶ ἐξασπενδόνιζε διὰ τῆς προδοτικῆς του τοῦς πλησιάζοντας, ὁ μαῦρος αὐτοκράτωρ ἐξεμάνη πλέον τοῦ ἐλέφαντος. Τότε εἰ πολεμισταὶ ὤρμησαν ἄνθρωποι κατὰ τοῦ ζῶντος κολοσσοῦ καὶ ἀρπάξαντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς οὐράς, τῶν ὠτίων, τῆς προδοτικῆς καὶ τῶν ποδῶν, τὸν ἐσυραν ἐν θριάμβῳ μέχρι τοῦ βασιλικοῦ θρόνου.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς τελετῆς ἐρευνήσας ὁ Δαλεγόργς τί ἐσήμεινον αἱ κατ' αὐτοῦ πολέμιοι ἐκείναι ἐπιδείξεις, ἐμνήσθη ὅτι ἐγένοντο κατ' ἐθιμοτυλίαν ὅπως δειχθῇ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχύς τοῦ βασιλέως, κυρίου ὄντος καὶ τῆς ζωῆς τοῦ λευκοῦ ὡς καὶ τῆς τῶν μαύρων. Κατὰ τὴν κεραικὴν ἐθιμοτυλίαν ὁ ξένος ἔπρεπε νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Κάφρου ἡγεμόνος φεύγων ὁδομαῖος. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Πάνδας ἐνόησεν ὅτι ὁ Δαλεγόργς ἠγνόει τὴν τάξιν ταύτην, δὲν τὸν ἐτιμώρησε.

Καὶ ὅμως δὲν ὄβρισε τὴν ὄραν ὁ ἡμέτερος λευκὸς ν' ἀποχαιρετίσῃ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς περὶ αὐτόν· ἀλλὰ τίς ἐξέρχετο ὅπως θέλει ἐκ τῆς φωλαῆς τοῦ λέοντος; Εἰπὼν ὁ Πάνδας ὅτι ἐνεκα τοῦ κακοῦ καιροῦ ὁ χορὸς δὲν ἐτελέσθη μετὰ τῆς δεούσης λαμπρότητος, ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ μείνῃ καὶ τὴν ἐπιούσαν.

Ἐκὼν αἰκῶν ὑπήκουσεν ὁ Γάλλος, προσθεὶς μάλιστα ὅτι ἐλογίζετο εὐτυχὴς διὰ τὴν παράτασιν ταύτην.

Ἦρχισαν δὲ καὶ αὖθις οἱ χοροὶ μικρὸν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, φεγγαβολούντων πολλῶν πυρῶν ἐκ ξύλων ῥητινωδῶν. Τὰ ἄσπαιτα, ἡ κληγὴ τῶν ὀπλων καὶ τῶν βημάτων ὁ κρότος ἀντίχουν μακρὰν ὡς θύελλα, καὶ τὰ ἐκβεβηχυμένα μαῦρα ἐκείνη σώματα, φωτιζόμενα ὑπὸ τῶν φλογῶν, ἐφαίνοντο μᾶλλον διάβολοι ἢ ἄνθρωποι. Ὡς καὶ τὴν προτεραίαν, ὁλόκληρος ἐκαίγη ἡ ἡμέρα καταναλώθῃ ἐν χοροῖς καὶ πηδήμασι.

Τὸ ἐσπέρας καταπονονημένος ὑπὸ τῆς ἀγρυπνίας ὁ Δαλεγόργς, ἐμήνυσσε τῷ Πάνδᾳ ὅτι ἐσκόπει νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν ἐπιούσαν. Ὁ δὲ Κάφρος, μόλις ἐνδοῦς εἰς τὴν εἰδήσιν, ἐδωρήσατο τῷ λευκῷ ὀδόντας δύο ἐλέφαντος ὑπερμεγέθεις.

Σκιρτῶν ὑπὸ χαρᾶς ἀνεχώρησεν ὁ Γάλλος τὴν 12 Δεκεμβρίου, καὶ ὅτε ἐφθασεν εἰς τὴν καλύβην του ἐδόξασε τὸν Θεὸν ὡς τις ἀπολωλὼς, ὅστις ἀνέυρε τὸν οἶκον τὴν πατρίδα καὶ μάλιστα τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Δ. ΣΟΛΟΜΟΥ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΣΜΑΤΑ (α)

—ο—

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ.

—οοο—

Τώρα ἡ ἀνοιξὶς μᾶς ἐκρυσῇ

Τ' ἀνθῇ τὰ ὠραία τῆς δώρα,

(*) Ἐκ τοῦ ἑαῖνος οὕτω λέγουσι πῆμαρον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν βουλίαν. Λέξις ὠραία καὶ ἀνταρκιστάτη, εἴη νὰ ἀποταρυσθῇ εἰς τὰ λεξικά.

(α) Ἐκτελέσθη παρὰ τοῦ οἰκιστάτου φίλου τοῦ ποιητοῦ Κ. Α. Στράνη, διὰ τοῦ ἐν Ἐφεσῇ Κ. Σπυρ. Βαλούδη.